

NĚMECKÉ BÁSNICTVÍ V GHETTU

Terezín 1941–1945

Ludvík E. Václavěk

Koncentrační tábor Terezín vešel do dějin nejen jako jedno z míst nelidskosti nacismu, ale stal se také ojedinělým kulturně-historickým pojmem. V letech 1941–1945 se v terezínském ghettu rozvinul bohatý kulturní život, o jehož českém podílu se již psalo, méně však o německém. Německy psaná literární díla zde vzniklá lze označit za poslední kapitolu pražské německé literatury. Odborníkům je známo více než třicet německých básníků žijících v ghettu, veřejnost z nich ovšem zná jen malou část. Z terezínských básníků pocházejících z Československa se autor zabývá zejména dílem Petera Kiena (1919–1944), Ilsy Weberové (1903–1944), Gertrudy Groagové (1899–1979) a Vlastimila Artura Poláka (*1914).